

Sygn. akt II KZ 43/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie J. F.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2022 r.,
zażalenia obrońcy skazanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 28
września 2022 r. w sprawie o sygn. akt II AKo 75/20

postanowił:

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 kwietnia 2022 r., sygn.. II AKo 75/20, Sąd Apelacyjny w Lublinie oddalił wniosek obrońcy skazanego J. F. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Radomiu z 18 grudnia 2012 r., sygn.. V Ka 965/12 utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z 27 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt X K 249/11.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca skazanego i wniósł o jego uchylenie.

Zarządzeniem z 4 lipca 2022 r. upoważniony sędzia odmówił przyjęcia zażalenia, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Zażalenie na w/w zarządzenie złożył obrońca skazanego i w wyniku tego zażalenia postanowieniem z 28 kwietnia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie stwierdził swoją niewłaściwość i zażalenie obrońcy skazanego J. F. na zarządzenie upoważnionego sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 4 lipca 2022 r. dotyczące odmowy przyjęcia zażalenia na postanowienie tego Sądu z 27 kwietnia 2022 r. w sprawie II AKo 75/20 przekazał do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Na postanowienie powyższe zażalenie złożył obrońca skazanego, w którym zarzucił zaskarżonemu postanowieniu obrazę przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, a to art. 35 §1 k.p.k. poprzez stwierdzenie swojej niewłaściwości i przekazanie zażalenia do rozpoznania Sądowi Najwyższemu, podczas gdy na zarządzenie odmawiające przyjęcie zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego odmawiające przyjęcie wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności, zażalenie przysługuje również do sądu apelacyjnego, a nie do Sądu Najwyższego, albowiem sąd właściwy do rozpoznania środka odwoławczego jest również właściwy do rozpoznania zażalenia na zarządzenie odmawiające jego przyjęcia.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie zażalenia przez Sąd Apelacyjny w Lublinie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego J. F. zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że w sytuacji jaka zaistniała w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy nigdy nie będzie merytorycznie zajmował się kwestią wznowienia postępowania (nie jest w tych sprawach sądem odwoławczym od orzeczeń wydanych przez sąd apelacyjny). Na postanowienie bowiem sądu apelacyjnego (albo Sądu Najwyższego) oddalające wniosek o wznowienie postępowania lub pozostawiające go bez rozpoznania zażalenie nie przysługuje – takie zażalenie przysługuje wyłącznie od orzeczeń sądu okręgowego (art. 547 § 1 k.p.k.). Jedynie w wypadku, gdyby sąd apelacyjny wznowił postępowanie, uchylił zaskarżone orzeczenie i uniewinnił oskarżonego, albo postępowanie umorzył, to wówczas przysługiwałoby prawo wniesienia do Sądu Najwyższego apelacji – nie byłaby to jednak już sprawa o wznowienie postępowania, ale typowe postępowanie apelacyjne.

Sąd Najwyższy nie jest więc właściwy do rozpoznania zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania. W tym zakresie Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że skoro na postanowienie merytoryczne wydane przez sąd apelacyjny w kwestii odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, to i na zarządzenie, które wydane zostało w toku

takiego postępowania, a które blokuje możliwość merytorycznego rozpoznania zażalenia, nie może przysługiwać środek odwoławczy do Sądu Najwyższego. W wypadku orzeczeń wydanych w sądzie apelacyjnym, których Sąd Najwyższy z mocy ustawy nie kontroluje w trybie odwoławczym, przyjąć należy, że i zarządzenia o charakterze formalnym, nie podlegają zaskarżeniu do Sądu Najwyższego, albowiem należą do właściwości sądu apelacyjnego.

Kwestię tę rozstrzygnął Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów SN z 16 listopada 2022 r., sygn. I KZP 8/22, w której orzekł, że „w świetle art. 27 k.p.k. i art. 15 § 2 k.p.w. sądem funkcjonalnie właściwym do rozpoznania zażalenia na zarządzenie albo postanowienie wydane w ramach postępowania wznowieniowego w sądzie apelacyjnym, w wypadkach, w których ustawa przewiduje możliwość wniesienia takiego środka odwoławczego, jest sąd apelacyjny”.

Mając powyższe okoliczności na uwadze należy stwierdzić, że Sąd Apelacyjny w Lublinie dopuścił się obrazy przepisu art. 35 §1 k.p.k. poprzez stwierdzenie swojej niewłaściwości i przekazanie zażalenia do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

W związku z powyższym uchylenie zaskarżonego postanowienia jest uzasadnione – o czym postanowiono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[as]

I.n